

زىاده‌پرهوى مه‌كه‌ن له وه‌سفكردى من هه‌روه‌كو چۆن گاوره‌كان زىاده‌پره‌ويان كرد له وه‌سفكردى كورى مه‌ريه‌م (عيسا)، من ته‌نها به‌نده‌م، بۆيه بلّين: به‌نده‌ى خودا (عبد الله) ويّغه‌مبه‌رى خودا

له عومه‌رى كورى خه‌تابه‌وه -په‌زاي خواى لئيت- ده‌لّيت: گوتم له ويّغه‌مبه‌ر -صلى الله عليه وسلم- بووه كه ده‌يفه‌رموو: «زىاده‌پره‌وى مه‌كه‌ن له وه‌سفكردى من هه‌روه‌كو چۆن گاوره‌كان زىاده‌پره‌ويان كرد له وه‌سفكردى كورى مه‌ريه‌م (عيسا)، من ته‌نها به‌نده‌م، بۆيه بلّين: به‌نده‌ى خودا (عبد الله) ويّغه‌مبه‌رى خودا».

[سه‌حيح - راست] [(البخاري) ريبوايه‌تى كردوو]

ويّغه‌مبه‌رى خودا -صلى الله عليه وسلم- نه‌هى كردوو له زىاده‌پره‌وى وتّيه‌راندى سنوورى شه‌رى له ستايش و وه‌سفكردى به‌و سيفه‌ت و كرده‌وانه‌ى كه تايبه‌تن به‌ خواى گه‌وره -سبحانه و تعالى-، وه‌روه‌ها نه‌هى كراوه له وه‌ى بلّين غه‌يب ده‌زانيت و نايت له گه‌ل خواى گه‌وره له ئه‌و يان له هه‌ريه‌كئى تر بپارّينه‌وه وه‌كو كرده‌وه‌ى گاوره‌كان ده‌ره‌ق به‌ عيسا كورى مه‌ريه‌م -عليهما السلام-، پاشان پرووى كرده‌وه كه ئه‌و به‌نده‌يه‌كه له به‌نده‌كانى خواى گه‌وره، وه‌رمانى كردوو سه‌باره‌تى بلّين: به‌نده‌ ويّغه‌مبه‌رى الله

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3406>

